

«donaren la paraula a 'N G. de Muntcada --- e él levàs en peus e dix: —Senyor --- Déu féu a vós per règer a nós --- e no-us porem servir bé si --- vostra honor no pujavem a tot nostre poder --- havets parlat de conquerir lo Regne de Maylorques qui és dins mar, que-us serà major honrament que si-n conqueríets tres en terra, e en la vostra honra devem, senyor, punyar sobre totes les coses del món» (Ag., p. 83). I ja n'hi ha força dades, que en part ja he citat supra, en els segles xv i xvi. Les aplicacions més modernes ens el mostren ple de saba genuïna: la relativa a l'honestedat i hontadesa de l'home i de la dona (*sóc així i amb molta honra* —molt ènri; *llevar l'honra a una dona; em fa mil honres i a mi cinc-centes em bosten*, DAg.), l'aplicada a les exèquies dels nostres i dels amics, que ¹² ens ha descabellat OPou, *honres funerals o fúnebres*; les *honres grasses* o dinars de morts de l'Alt Empordà i Camprodon, i de les masies vigatanes, vallesanes i penedesenques, de què ens parlen Cels Gomis (*Misc. Folkl. Arabia*, 46); Balari (*Or.*, 611) i DAg.

Honrament [Jaume I, Llull, supra]. *Honrança* [Llull, i ja Hom.]: «caritat --- és onranza de Déu mès que nula res, qar cel qui dóna almosna, a sson proxme fa bé, e a Déu plader e amor e onrranzas» (2r9, 10). *Honrat* [Jaume I, Llull]; *honradesa* [Lab. 1840]; *honrador; honrant. Honorable* [Llull, Gentil, supra], *honorablement*: «Blanquerna e Narpan reeberen l'abat e la benedicció molt ~ e feeren la promessió qui-s convenia» [Blanq. I, 287.26], del ll. *honorable* 'digne d'honor' en la Vulgata i el *De Vulg. Eloquio* de Dante (I, xii, 1); *honrable, rar; honorabilitat; deshonorabile*, *Honrós* [1629; DTo. 1647], però JoMartorell usà repetidament (seguit per Corella i Galba) *honorós* «en aquest honorós pas de armes a tota ultrança», «*honorosa victòria*» (Ag. I, 217; II, 240). ³³ *Honorífic* [Belv.]; *honorificar; honorificència* [id. i DAg.]. *Honorari* adj. i *un honorari* (paga) [Belv.].

Deshonorar [S. XIII, Jaume I]: «Anam-nos-en a Daroca, e levam don Pero Ahonés en un taüt --- e metem-lo en Sancta Maria de Daroca; e al exir que nós fayém, los de Daroca *deshonren* als nostres homens, aquells qui vengren après Nós, sí que donaren a un escuder nostre --- ab una pedra en les barres quan los gosà desmentir» [Ag., p. 47, § 27]; 'injuriar, insultar': «muller qui --- tostémps crida: ara *deshonra* la massipa, ara lo missatge, ara lo dyable ---», Eiximenis (*Dones*, § 28, fº 27v2.15); 'desflorar una donzella': «per ànimies condemnades - que a l'infern van / --- / per donzelles *deshonoradas* - viudeta igual / ---», *C. del Comte N'Arnau* (versió reco. a Argentona, MilàF, Romillo, 78H); «*deshonrat o affrontat*: ignominia affectus»; «*deshonrar* algú: violare alicuius dignitatem», OPou (ThPu, 300).

D'aquí s'extragué el substantiu *deshonor* (segons el model *bonrar/honor*): «Nostra Dona --- ¿volria --- pregar son Fill com nos degués umplir de tanta gràcia, que ns faés anar a precar als infellets en sa honor, ni com cobràs santa Sgleya la Terra Santa, que los serràns tenen a *desonor* de nosaltres, en la qual *desonor* és significada desconexença --- de la sancta sanc qui ⁵⁵

per nós s'escampava?», Llull (*Blanq.*, NCl. II, 41.25); «quan lo crucifacen entre dos ladres: quanta *desonor!*», StVicentF (Serm. I, 80.29). *Deshonrament* [Jaume I]: «han volentat de moure a mi baraya: e que-m diguen tal paraula de desmentir o de *deshonrament* que yo no poria estar que no-y responés» (Ag., p. 31). *Deshonra* [1575]: «*deshonra* o affront: ignominia, convictum», OPou (ThPu., 300). *Deshonria* ant. [1314]: «El respòs que poc ho preava, dién *desonries* de vostra persona», doc. cancelleresc de 1314 [bis, Finke, *Acta Ar.* III, 255]; «ab grans *desonries* e viltats de paraules gità la sua mare molt vilanament de sa casa», *Eximplis e Mir.* [Ag., 284, § 305]. *Deshonrança; deshonrivol* [S. xv, DAg.]; *deshonorar, deshonrant*.

Honest [Llull; Muntaner; doc. de 1325]; «*honest* cosa apar: speciem honestatis hoc habet», JnEsteve, *LiEleg.*, h-7; «*honest* convit: convivium moderatum et honestum», OPou, ThPu., pres del ll. *honestus* 'honorable, honrat', de la mateixa arrel que *honos, honoris* (com es veu per la fonètica fr., cast. i port. deu ser cultisme pertot arreu); *honestament* adv. [*Usatges*]; «promet tractar y servir bé y *honestament*», OPou (ThPu., 133). *Honestar* [S. xv]. *Honestat, ll. honestas, -atis*: «monges que no havian tanta de *honestat* ne de santa vida com a la lux orde se convenia, emperò molts monges hi havia qui eren covinentment de bona vida», Llull (*Merav.*, NCl. I, 119; també *Blanq.*, NCl. I, 179.14); «tenir norma d'*onestat*», «donzella qui ama sa *onestat* d'om del món, estrany, no prena / car la femna qui pren / ella lavors se ven», «no-Is és vedat anar compostament ab *honestat*, mas anar *deshonestament*», Eiximenis, prosifications del *ll. de les Dones* (*EntreDL* I, 175, 195, 196). *Honestedad* [1748, DAg.]; *-itat*, S. xvii, Comalada]. *Honestesa*.

Deshonest [Llull]: «*desonesta* volentat», «dix a la serventa que volia anar al monestir de les dones, e que-u digués a Nastàsia per ço que no-s pensàs que fos anada en altre loc *desonest*» [Blanq., NCl. II, 194.16; I, 127.22; JoMartorell, DAg.]; «les parts *desonestes*: pudenda, -orum», OPou (ThPu., 250); *deshonestament*, adv., Eiximenis (supra). *Deshonestar* [S. xv, DAg.]. *Deshonestador* [DAg.]. *Deshonestat, Inhonest; inhonestat*.

Cohonestar [Lab. 1840], pres del ll. *cohonestare* 'realçar, embellir'; *cohonestació; cohonestador; cohonestament*.

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS:
honorar i honrar, bondrar, hondrament, hondra, honra, honrament, honrança, honrat, honradesa, honrador, honrant, honorable, honorablement, honorable, honorabilitat, deshonorabile, honrós, honorós, honorífic, honorificar, honorificència, honorari adj., honorari subst., deshonrar, deshonor, deshonrament, deshonra, deshonria, deshonrança, deshonrivol, deshonorar, deshonorant, honest, honestament, honestar, honestat, honestedad, honestesa, dishonest, dishonestament, dishonestar, dishonestador, dishonestedad, inhonest, inhonestat, cohonestar, cohonestació, cohonestador, co-